

[Hanne Reintoft.]

yde en sådan rigeligere hjælp, og i adskillige tilfælde gives der afslag på ansøgninger herom under henvisning til den manglende instruks; det er f. eks. tilfældet i flere af kommunerne i Københavns amt.

Da det både af socialkontorerne, af mange sociale institutioner og af hospitaler skønnes hårdt påkrævet, at de særlige hjælpemuligheder ifølge § 53, stk. 4, kan udnyttes, er det meget u hensigtsmæssigt, at der hersker en sådan usikkerhed med hensyn til lovens anvendelse. Jeg vil derfor spørge ministeren om, hvornår vi får de nøjere retningslinjer udsendt til kommunerne, således at denne hjælp til langvarigt sygdomsramte mennesker, som folketinget vedtog for et helt år siden, endelig kan komme patienterne og deres familier til gode.

Socialministeren (Bundvad): Det cirkulære, der blev udsendt umiddelbart efter ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser i forsørgsloven om hjælp til langvarigt syge, giver jo vejledning med hensyn til anvendelsen af lovens regler. For at lette kommunerne administrationen har det imidlertid, som det blev sagt, og som der også står i cirkulæret, været hensigten at udsende yderligere vejledning med hensyn til, i hvilke tilfælde lovens bestemmelser kan anvendes, og hvilke fremgangsmåder der skal følges.

Der har derfor igennem længere tid været ført forhandlinger med sundhedsstyrelsen. Disse forhandlinger har trukket ud, beklageligvis, idet mange spørgsmål måtte undersøges, bl. a. hvilke sygdomme der skal kunne begrunde ydelsen af denne særlige hjælp. Sundhedsstyrelsens endelige svar i sagen er modtaget for kort tid siden, og der har herefter været forhandlet med lægeforeningen. Cirkulæret er nu underskrevet og vil blive sendt til kommunerne, så snart det er trykt, formentlig om en uges tid.

Hanne Reintoft: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg har godt nok været opmærksom på, at amterne og også ministeriet i de ankesager, der har været, og hvoraf jeg også selv har haft et par stykker, har prøvet at instruere kommunerne nøje, men jeg tror ikke, kommunerne virkelig begynder at

anvende tilføjelsen til paragraffen, før vi får den instruktion, som jeg kan forstå snart kommer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bernhard Baunsgaard* til undervisningsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om udbygningen af gymnasieskolerne bl. a. med henblik på situationen i Århusområdet?“

Bernhard Baunsgaard: Jeg har tilladt mig at stille det spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, om han kan give oplysninger om udbygningen af gymnasieskolerne, og jeg håber, at ministeren i sit svar vil komme ind på i hvert fald 3 ting, nemlig hvordan det vil forme sig med driften af de gymnasieskoler, vi har, hvordan det vil være med investeringerne i nye gymnasieskoler, og specielt hvordan det vil være med forholdene i Århus.

Må jeg om driften ganske kort gøre det klart, at ministeren regner med, at der vil være en stigning i elevtallet på gymnasieskolerne på ca. 6.000, det er 22 pct., men ministeren har kun regnet med en stigning i udgifterne på sådan noget som godt 16 pct. Det kan jo nok give en lærer i gymnasieskolen bange anelser i retning af, at man planlægger at forhøje den uforsvarligt høje klassekvotient yderligere for at klare dette, så meget mere som ministeren samtidig har meddelt, at han agter at fortsætte udbygningen af grenvalget og særfagene inden for grenvalget, for er der noget, der er kostbart, så er det den udbygning, vi er inde i, med en tilvalgsskole — det må man være ganske klar over.

Med hensyn til driften er der et spørgsmål til, som jeg håber ministeren vil komme ind på, og det er, at vi meget gerne i gymnasierne skulle nå til at gøre bogen til et arbejdsredskab, men det forudsætter, at eleverne får ret til at gøre notater i bøgerne, at strege under. Der kom jo i 1954 en bemyndigelse for skolerne til at sælge bøgerne til nedsat pris til eleverne, men denne adgang har den højtærede undervisningsminister sidste år